

KUINKA PLEHANOV JA KUMPP. PUOLUSTAVAT REVISIONISMIA

„Golos Sotsial-Demokratian” toimituksen, s.o. Plehanovin ja kumpp., huomautus toveri Maslovin kirjeeseen, jota käsitelimme „Proletarin” 37. numerossa *, on julkaistu erillisenä lehtisenä, „Golos Sotsial-Demokrata” lehden 8.—9. numeron „Lisälehtisenä”.

Tämä suunnilleen puoli „Proletarin” palstaa käsittävä „Huomautus” ansaitsee venäläisten sosialidemokraattien huomiota, sillä se osoittaa, kuinka Plehanov ja kumpp. ovat pienten ryhmäkuntaetujen vuoksi päätyneet *puolustelemaan* teoreettista revisionismia mitä kelvottomimpien sofismien avulla. Tässä siitä tosiasioita.

„Me olemme marxilaisuuden *tarkistamisen* (revision) mitä jyrkimpiä ja kerrassaan leppymättömiä vastustajia, tarkistamisen, jota harjoitetaan länsieurooppalaisen porvariston ideologioiden taantumuksellisen vaikutuksen alaisuudessa ja joka pyrkii horjuttamaan Marxin ja Engelsin filosofisen, sosiologisen ja taloustieteellisen opin perusteita”. Näin kuuluu huomautuksen ensimmäinen lause. „Mitä jyrkimpiä ja kerrassaan leppymättömiä vastustajia” — tämän jyrkemmän on enää vaikea sanoa, eikö totta? on vaikea löytää pöyhkeilevämpää sanamuotoa Plehanovin ja kumpp. *lupauksille*.

Mutta... siinähan se juttu onkin, että *Maslovin suhteen* (ja Plehanov ja kumpp. kirjoittavat huomautuksen juuri Maslovin kirjoitukseen, ja nimenomaan kysymyksestä, joka koskee Maslovin revisionismia) meidän „leppymättömillä” revisionismin vastustajillamme ilmestyykin tuo huomiota ansaitseva „mutta”.

* Ks. tätä osaa, ss. 239—247. *Toim.*

„Mutta me emme ole koskaan olleet marxilaisuuden lahkolaisia”, julistavat Plehanov ja kumpp., „ja ymmärrämme hyvin, että voidaan olla eri mieltä Marxin ja Engelsin kanssa yhdestä tai toisesta kysymyksestä eikä silti tarvitse luopua heidän katsantokannastaan ja hylätä heidän metodiaan, vaan voidaan pysyä täysin uskollisena sekä katsomuksille että metodille”. Ja sitten seuraa esimerkki: Cunow, sosialidemokraatti, „oli osittain eri mieltä kuin Engels” „matriarkaatin syntyä” koskevassa kysymyksessä; mutta „vain sairaan ihmisen päähän voi pälkähtää julistaa hänet tällä perusteella revisionistiksi”.

„Edellä sanottu määrää myös suhteemme toveri Maslovin katsomuksiin Marxin korko-opista. Me emme hyväksy tätä katsomusta („Golos Sotsial-Demokratan” huomautus: „„Golosiin” 1. numerossa toveri Martynov huomautti erikoisesti siitä, ettei hän hyväksy toveri Maslovin tekemää oikaisua absoluuttista korkoa koskevaan oppiin”), mutta emme näe siinä revisionismia”...

Lukija näkee nyt, minkälainen on Plehanovin ja kumpp. ajatuksenjuoksu. Me olemme „kerrassaan leppymättömiä revisionismin vastustajia”, mutta — „emme näe siinä (Maslovin katsomuksessa absoluuttisesta korkoteoriasta) revisionismia”. Revisionismi horjuttaa Marxin opin perusteita, Maslov taas on eri mieltä Marxin kanssa erillisestä kysymyksestä, tällaista on Plehanovin ja kumpp. harjoittama puolustelu, jota lopuksi selitetään H. Cunowin esimerkillä.

Kysymme lukijalta, joka vähänkään ajattelee ja joka on edes vähän puolueeton: eikö tämä ole sofismia? Marxin absoluuttisen koron teoria julistetaan „erilliseksi kysymykseksi”! Erimielisyys korkoteorian suhteen rinnastetaan siihen tosiasiaan, että Cunow „oli osittain eri mieltä” kuin Engels matriarkaatin synnystä!! Nähtävästi Plehanov ja kumpp. pitävät menshevikkejään, joita he ruokkivat tällaisilla selityksillä, pikkulapsina. Vain silloin, kun tyyten puuttuu itsekunnioitus sekä kunnioitus lukijakuntaa kohtaan, voidaan mitä tärkeimmissä periaatekysymyksissä tehdä tuollaisia pellen temppuja. Alkaahan Plehanov (ja kumpp.) itsekun selityksensä juhlallisella fraasilla, jossa sanotaan, että revisionismi on Marxin ja Engelsin opin *perusteiden* horjuttamista. Entä nyt? Luopuvatko Plehanov ja kumpp. *tästä* väittämästään, kun on puhe Maslovista?

Luopuvatko vai eivät? Vai kirjoittiko Plehanov ja kumpp. huomautuksensa *salatakseen* ajatuksiaan?

Maslov on julistanut useissa kirjoituksissa ja „Agraarikysymyksensä” useissa eri painoksissa, että 1) Marxin absoluuttisen koron teoria on väärä; 2) että tällaisen teorian ilmaantuminen on selitettävissä III osan luonteella — se sisältää „hahmotelmia”; 3) että „maan vähenevä hedelmällisyys” on *tosiasia*; 4) että jos absoluuttisen koron teoria olisi oikea ja „vähenevän hedelmällisyyden laki” väärä, niin silloin saattaisivatkin olla oikeassa narodnikit Venäjällä ja revisionistit kaikkialla maailmassa.

Juuri nämä neljä kohtaa esitettiin Maslovia vastaan siinä „Proletarin” kirjoituksessa, josta tästä kysymyksestä herännyt polemiikki sai alkunsa. Katsokaa nyt, kuinka Plehanov ja kumpp. menettelivät: ensinnäkin, he rajoittuivat peräti vaatimattomasti korkokysymykseen, toisin sanoen vaikenivat kokonaan muista kysymyksistä. Eikö se ole revisionismin puolustamista? Näinköhän Plehanov ja kumpp. mielivät kieltää sen, että tarkistus, joka kohdistuu Marxin antamaan opetukseen, että niin vähenevän hedelmällisyyden laki kuin sen „tosiasiakin” ovat tolkuttomia, „tapahtuu länsieurooppalaisen porvariston ideologien taantumuksellisen vaikutuksen alaisuudessa”? Toiseksi, oppi absoluuttisesta korosta rinnastetaan samanarvoiseksi erillisen kysymyksen kanssa, sen eriävän („osittaisesti”) mielipiteen kanssa, joka koskee matriarkaatin syntyä!

Tämä on temppuilua, hyvät herrat! Ja tällä temppuilulla te verhoatte julkisesti harjoittamaanne revisionismin puolustelua. Sillä *te ette rohkene* sanoa suoraan, että absoluuttisen koron tunnustaminen ja vähenevän hedelmällisyyden lain (taikka „tosiasian”) kieltäminen *ei* ole Marxin taloudellisen opin „perusta” agraarikysymyksen alalla. Te puolustatte „omaa miestänne” väärentäen Marxia Maslovin henkeen, julistaen Maslovia *varten* „erilliseksi mielipideoavaisuudeksi” nimenomaan Marxin *opin perustan*. Tällä te vahvistatte oikeaksi sen, mitä „Proletarin” 33. numerossa * on sanottu menshevistisistä Famosov-teoreetikoista, jotka palkitsevat kotiväkeään siten, että suostuvat pitämään Marxin taloudellista *teoriaa* „erillisenä

* Ks. tätä osaa, ss. 178—179. *Toim.*

kysymyksenä”, rinnastamaan sen samanarvoiseksi matriarkaatin syntyä koskevan kysymyksen kanssa.

Plehanov ja kumpp. ovat „revisionismin leppymättömiä vastustajia”,— mutta jos olette menshevikki, niin älkää pelätkö noita hirvittäviä sanoja! Menkää vain „„Golosin” toimitukseen” ja tietäkää, että menshevikkeihin nähden tämä leppymättömyys on hyvinkin lempeää, niin lempeää, että toimitus on valmis asettamaan „teorian horjuttamisen” samanarvoiseksi „matriarkaatin syntyä koskevan mielipide-eroavaisuuden kanssa”. Synninpäästöjä myydään halvalla, loppuunmyynti on kuulutettu, olkaa hyvä ja ostakaa, arvoisa yleisö!

Mutta menkäämme edelleen. Me emme hyväksy Maslovin kantaa korkokysymyksessä, sanovat Plehanov ja kumpp. Sen Martynov on jo selittänyt, kirjoittavat he. „Se henkilö”, jota „Proletarin” toimitus nimitti „Maslovin suojeluseleiksi” (s.o. Plehanov), „on monet kerrat (kuulkaahan!) *väitellyt painetussa sanassa* (kursivointi „Golosin”) toveri Maslovin kanssa asioista, jotka koskevat läheisesti agraari-ohjelmaamme”.

Näin, kirjaimellisesti näin on painettu Plehanovin ja kumpp. „huomautuksessa”!

Ottakaa toimitukseltanne oppia, miten kumoavia oikaisuja on kirjoitettava, toverit menshevikit. Teille on annettu tavallaan klassillinen mallinäyte. Puhe on revisionismista, väittely syntyi siitä, kumpi: teoreettinen leppymättömyyskö vaiko *ainoastaan* pikkumainen ryhmäkuntakiukku pakotti Plehanovin nimittämään puoluelehdessä useita vastaväittäjiään herroiksi, mutta „kumoavassa oikaisussa” sanotaan: Plehanov „on monet kerrat väitellyt painetussa sanassa” Maslovia vastaan, mutta *ei maankorosta eikä* Maslovin poikkeamisista Marxin teoriasta.

Voidaanko löytää kohteliasta sanontaa tällaisten menetelmien luonnehtimiseksi? Plehanov, joka pitää teoreettisista väittelyistä ja osaa toisinaan paisuttaa nämä väittelyt kampanjoiksi, *ei ole kertaakaan*, ei sitten kertaakaan *väitellyt* Maslovin kanssa siitä, mikä Maslovilla on revisionismia, s.o. absoluuttisen koron kieltämisestä, tämän „teorian” pitämisestä „luonnoshahmotelmana”, vähenevän hedelmällisyyden „tosiasian” puolustamisesta, siitä, olisivatko narodnikit ja revisionistit voineet olla oikeassa, ellei Maslov olisi kumonnut Marxia. Plehanov ei ole kertaakaan väitellyt

tästä, vaan hän on väitellyt kokonaan muusta, hän on väitellyt nimenomaan yksityisseikoista, jotka menshevismin Tartuffet ovat nyt piilottaneet peräti epämääräiseen, lukijaa tarkoituksellisesti harhaan johtavaan, diplomaattisen sekavaan sanontaan: „asioista, jotka koskevat läheisesti agraariohjelmaamme”!!

Oivallista, eikö totta? Kuinka voitaisiin olla onnittelematta Plehanovia ja kumpp. näin hyvästä alusta revisionismin puolustelussa. Väkisinkin tässä muistuvat mieleen Clemenceauin tapaiset politikoisijat. Clemenceau on taantumuksen „leppymätön” vastustaja, hän on „monet kerrat väitellyt” sitä vastaan, mutta nyt taantumus toimii, Clemenceau latelee varauksiaan ja... tekee palveluksiaan. Plehanov on revisionismin „leppymätön” vastustaja. Plehanov on „monet kerrat väitellyt” Maslovia vastaan (mistä hyvänsä, *paisi* ei Maslovin revisionismista). Ja nyt Maslov kirjoittelee Marxia vastaan, Maslov toistaa „Golosin” palstoilla väitteitään Marxin teoriaa vastaan, mutta Plehanov ja kumpp. vain *esittävät varauksiaan!*

Ostakaahan synninpäästöjä, herrat kirjoittelijat, kirjoitautukaa menshevikeiksi. Huomenna teidän annetaan kumota „Golosin” palstoilla Marxin arvoteoriakin,— huomautuksessa esitetään vain varaus, että toimitus „ei ole samaa mieltä”...

„Eikö „Proletari” yrittäisi”, kysyvät Plehanov ja kumpp. meiltä tuossa samassa huomautuksessa, „perustella sitä ajatustaan”, että Maslovin mielipiteillä absoluuttisesta korosta on yhteyttä kansallistamisen hylkäävään ohjelmaan?” Mielihyvin, rakkaat „leppymättömät”. Tässä teille ensi aluksi ensimmäinen lyhyt *peruste*:

„Ellei ymmärretä Marxin absoluuttisen koron teoriaa, niin voidaanko ymmärtää maan yksityisomistuksen merkitystä kapitalistisen yhteiskunnan tuotantovoimien kehitystä haittaavana esteenä?”

Neuvotelkaahan asiasta Maslovin kanssa, te „leppymättömät” Plehanov ja kumpp., ja vastatkaa meille *tähän* kysymykseen, joka antaa teille toivomanne perustelun!